

UN CLAM PER LES NOSTRES LLENGÜES

El retrocés del català i de l'aranès a les aules i als patis és una realitat que la comunitat educativa no pot continuar menystenint.

Els centres educatius del nostre país no reben ni la supervisió ni els recursos necessaris per part de la inspecció educativa per garantir el compliment dels projectes lingüístics i assegurar que tot l'alumnat adquireixi una competència plena en català i aranès. Cada any milers d'alumnes finalitzen l'ESO amb una competència en català inferior a la que acredita el certificat C1, que obtenen en un sistema en què **la immersió lingüística no està funcionant**.

Aquesta mancança no només debilita el paper del català i de l'aranès a l'escola, sinó que també **compromet la igualtat d'oportunitats** i el dret dels infants i joves a acabar l'educació obligatòria amb les competències lingüístiques necessàries per desenvolupar-se acadèmicament, professionalment i socialment.

Alhora, molts professionals de l'ensenyament es comuniquen amb l'alumnat, amb les famílies o entre ells en castellà per una manca de suport, de consciència lingüística o, també, per temor. **La discriminació lingüística basada en la catalanofòbia** va acompanyada d'imposicions com la del 25 % de castellà a les aules. El català i l'aranès formen part del nostre patrimoni cultural i el seu aprenentatge i ús són drets humans. La seva preservació i transmissió són deures que no impedeixen la defensa d'altres drets.

La Generalitat s'entesta a mirar cap a un altra banda, mentre les dades ens mostren com **l'ús del català i de l'aranès cau en picat**. És per això que denunciem aquesta negligència de l'administració i li reclamem una implicació real més enllà de gestualitats i bones paraules. Els docents necessiten orientacions clares, protecció institucional i recursos per desenvolupar la seva feina amb seguretat.

La manca de suport institucional, de formació i de criteris compartits, sumada a la pressió social i a la judicialització de la política lingüística, ha generat un clima d'incertesa que perjudica la tasca educativa. **La defensa del català i de l'aranès a l'escola és un compromís amb la qualitat del sistema educatiu**, la cohesió social, la igualtat d'oportunitats i els drets lingüístics de tot l'alumnat. És una responsabilitat compartida que ha de formar part essencial de les reivindicacions de la comunitat educativa en les properes mobilitzacions docents.

És per això que, des de la Comissió de Llengües, demanem a l'AEC que situï la qüestió lingüística entre les nostres reclamacions principals portant a les assemblees de centre les següents demandes:

1. **Rebutgem frontalment la sentència que imposa el 25% de castellà a les escoles** atès que la mesura respon a criteris polítics i judicials, no

pedagògics. L'atac al model d'immersió posa en risc el dret de l'alumnat a dominar plenament el català —la llengua pròpia i minoritzada del país— i trenca un consens històric clau per a la cohesió social.

2. **Reclamem el compliment estricte d'uns Projectes Lingüístics de Centre (PLC) que situïn la vehicularitat del català i l'aranès com a element fonamental.** Aquesta vehicularitat no pot dependre de la voluntat individual, sinó que l'Administració ha d'aplicar inspeccions i suport actiu per garantir que el català sigui la llengua d'ús real i efectiu a les aules, patis, menjadors i activitats extraescolars.
3. **Rebutgem l'atorgament automàtic del nivell C1 de català a 4t d'ESO.** L'equivalència actual desvalora els estàndards lingüístics, ja que el nivell assolit realment sovint no es correspon amb les exigències d'un domini professional i acadèmic avançat.
4. **Sol·licitem la revisió urgent dels criteris de dotació de les aules d'acollida de forma justa, equitativa i suficient.** Tot i que la mitjana global d'alumnat estranger a Catalunya ronda el 16 %, la realitat territorial és asimètrica: existeixen desenes de centres d'educació primària i secundària on la concentració d'alumnat d'origen estranger supera el 50 %. Per fer front a aquesta realitat i evitar la segregació, és imprescindible dotar el sistema de recursos humans, materials i estructurals estables que assegurin l'aprenentatge real de la llengua i una autèntica igualtat d'oportunitats per a tothom.

COM VA DIR MANUEL DE PEDROLO:

«LA LLENGUA ÉS LA COLUMNA VERTEBRAL D'UNA CULTURA».

PER UNA EDUCACIÓ INCLUSIVA. PER UNA EDUCACIÓ EN CATALÀ I EN ARANÈS.